

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., a soudců Olgy Stránské a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci žalobců a) JUDr. B. Č. a b) L. Č., obou zastoupených Mgr. Vlastislavem Klusákem, advokátem se sídlem Národní 32, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2013, sp. zn. SZ 164615/2013/KUSK REG/MZ, č. j. 173582/2013/KUSK,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalovanému se ukládá zaplatit žalobcům do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení na náhradě nákladů řízení částku 13.342,- Kč, a to k rukám jejich zástupce, Mgr. Vlastislava Klusáka.**
- III. **Žalobcům se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, k rukám jejich právního zástupce Mgr. Vlastislava Klusáka, advokáta se sídlem Národní 32, 110 00 Praha 1.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 29. 1. 2014 domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2013, sp. zn. SZ 164615/2013/KUSK REG/MZ, č. j. 173582/2013/KUSK (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 18. 10. 2013, č. j. MUCE 43256/2013 OSU, sp. zn. výst.:40722/2013/Ma/Ko/P30/8/urza, a toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím stavební úřad zamítl žádost žalobců o umístění stavby nového rodinného domu s oplocením (dále jen „stavba“) na pozemcích p. č. xx a xx v katastrálním území Kosoř.

Podáním ze dne 24. 4. 2014 žalovaný soudu sdělil, že se po seznámení s obsahem žaloby rozhodl postupovat podle ustanovení § 153 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a žalobce hodlá uspokojit cestou správního řízení ve smyslu § 62 s. ř. s. V této souvislosti soudu sdělil, že rozhodnutím ze dne 15. 4. 2014, sp. zn. SZ 019862/2014/KUSK REG/MZ, č. j. 058409/2014/KUSK (dále jen „nové rozhodnutí“), změnil v přezkumném řízení napadené rozhodnutí a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. K podání přiložil toto nové rozhodnutí, v němž uvedl, že k vydání nového rozhodnutí žalovaný obdržel podle § 153 odst. 2 správního řádu potřebný souhlas Ministerstva pro místní rozvoj a že přehodnotil závěr, z něž původně vycházel, že stavební pozemek musí být územním plánem zařazen v celé své ploše do zastavitelných ploch, byť nezastavitelné území

stavbou dotčeno nebude, když uzavřel, že takový požadavek nemá oporu v právních předpisech ani dostupné judikatuře. K odvolacím důvodům se ani v novém rozhodnutí nijak nevyjádřil.

Krajský soud v Praze vyzval žalobce výzvou doručenou jejich zástupci dne 30. 4. 2014, aby se ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy vyjádřili, zda se cítí být postupem žalovaného uspokojeni, a současně je s odkazem na § 62 odst. 3 s. ř. s. poučil, že pokud se v této lhůtě nevyjádří, soud řízení zastaví, jestliže ze všech okolností případu bude zřejmé, že k jejich uspokojení došlo.

Žalobci se v poskytnuté lhůtě nevyjádřili. Teprve dne 3. 6. 2014 soudu opožděně sdělili, že mají za to, že pro zastavení řízení nejsou naplněny podmínky, neboť se domáhali vydání územního rozhodnutí na umístění stavby rodinného domu a takové rozhodnutí dosud neobdrželi. Samotné zrušení rozhodnutí je pouze prvním krokem k uspokojení navrhovatele. Pro případ odlišného závěru soudu navrhli, aby jim byla přiznána náhrada nákladů řízení za šest úkonů právní služby (převzetí, podání žaloby, podání, jímž doložili další důkazní listiny, projednání s klienty, replika a sdělení ve věci uspokojení) včetně DPH a soudního poplatku.

Podle § 62 s. ř. s., dokud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jimiž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Svůj záměr navrhovatele uspokojit sdělí správní orgán soudu a vyžádá si správní spisy, pokud je již soudu předložil (odst. 1). Předseda senátu stanoví lhůtu, v níž je třeba rozhodnutí vydat, opatření nebo úkon provést a oznámit je navrhovateli i soudu; uplyne-li tato lhůta marně, pokračuje soud v řízení (odst. 2). Dojde-li oznámení odpůrce podle odstavce 2 soudu, vyzve předseda senátu navrhovatele, aby se ve stanovené lhůtě vyjádřil, zda je postupem správního orgánu uspokojen. Zmeškání této lhůty nelze prominout (odst. 3). Soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen. Soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo (odst. 4). Rozhodnutí, opatření nebo úkon podle odstavce 1 nabývá právní moci nebo obdobných právních účinků dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení (odst. 5).

Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 7. 2010, č. j. 3 Ads 148/2008-70, publikovaného pod č. 2130/2010 Sb. NSS (dostupného též na www.nssoud.cz), se v odst. 52 mj. podává, že „...zastavit řízení podle věty druhé § 62 odst. 4 s. ř. s. za podmínek tam uvedených lze jen v situaci, kdy navrhovatel na výzvu soudu podle § 62 odst. 3 s. ř. s. nereaguje vůbec nebo reaguje po marném uplynutí lhůty.“

S ohledem na skutečnost, že vyjádření žalobců bylo podáno i přes řádné poučení ve výzvě až po uplynutí poskytnuté (nepochybně dosti dlouhé) měsíční lhůty, byly splněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 62 odst. 4 věty druhé s. ř. s. Posouzení otázky, zda byli žalobci novým rozhodnutím uspokojeni, je tedy přenecháno soudu.

Soud při tomto hodnocení vyšel především z formulace žalobního návrhu a možného maxima, jež by žalobci při plném úspěchu žaloby mohli dosáhnout. Podanou žalobou se domáhali zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí stavebního úřadu. To je také maximum, jež by mohli v řízení o žalobě dosáhnout.

Pokud žalobci namítají, že dosud územní rozhodnutí na základě jejich žádosti vydáno nebylo, je zřejmé, že takového výsledku by podanou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dosáhnout nemohli, neboť v případě důvodnosti podané žaloby soud nemůže požadované rozhodnutí vydat namísto správního orgánu, popř. mu přikázat, jakým způsobem má rozhodnout. V případě důvodnosti žaloby soud může ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. pouze napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, přičemž podle své úvahy může

eventuálně zrušit i rozhodnutí vydaná v předchozích stupních správního řízení. Pokud snad žalobci svůj nesouhlas dovozují z přesvědčení, že stavební úřad měl v návaznosti na nové rozhodnutí o jejich žádosti znovu rozhodnout, je třeba konstatovat, že taková představa neodpovídá platné právní úpravě. Z ustanovení § 62 odst. 5 s. ř. s. totiž plyne, že nové rozhodnutí může nabýt právní moci teprve dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení. Správní řízení je tudíž v tuto chvíli stále pravomocně skončeno napadeným rozhodnutím a stavební úřad pro překážku věci rozhodnuté (*res administrata*) o žádosti žalobců ani přes fakt, že došlo k vydání nového rozhodnutí, není oprávněn znovu rozhodovat. To bude možné teprve poté, kdy nové rozhodnutí nabude právní moci v důsledku zastavení řízení před soudem.

S ohledem na fakt, že novým rozhodnutím bude bezezbytku naplněn požadavek vyjádřený v petitu podané žaloby a v novém rozhodnutí není vysloven žádný pokyn pro stavební úřad, který by odporoval stanovisku žalobců, dospěl soud k závěru, že žalobci novým rozhodnutím byli plně uspokojeni. V návaznosti na to proto podle § 62 odst. 4 věty druhé ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení zastavil.

Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.

Protože soud řízení zastavil před konáním prvního jednání ve věci, rozhodl současně i o vrácení soudního poplatku za podanou žalobu sníženého o částku 1.000,- Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí opírající se o ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Výrok o náhradě nákladů řízení je založen na ustanovení § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s., podle níž má navrhovatel právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. Žalobcům, kteří byli po podání žaloby žalovaným uspokojeni, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 13.342,- Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 9.300,- Kč za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a repliky – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů] a ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, vše zvýšeno o částku 2.142,- Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek, a dále ze zadržené části soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč. Soud žalobcům naopak nepřiznal náhradu nákladů řízení za další poradu s advokátem, neboť tento úkon nebyl nijak doložen. Stejně tak soud nemohl přiznat náhradu nákladů řízení za úkon spočívající v doplnění žaloby o další důkazní listiny (podání z 28. 2. 2014) a v opožděném sdělení stanoviska k navrženému uspokojení, a to z důvodu neúčelnosti těchto úkonů. Podání z 28. 2. 2014 neobsahuje argumentaci ve věci samé, ale je pouze doprovodným textem k doplněným listinám, a jako takové mohlo být obsaženo již v žalobě samotné. Neúčelnost stanoviska k navrženému uspokojení pak plyne z opožděnosti tohoto podání. Byť se jeho obsahem soud zabýval, činil tak toliko *obiter dictum*, neboť k tomu nebyl povinen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. června 2014

JUDr. Milan Podhrázký, PhD., v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková